

DE KWESTIE

In Frankrijk komt driekwart van de stroomvoorziening van kerncentrales, zoals hier in het Noord-Franse Cattenom.
FOTO EPA

OPINIE **Olguita Oudendijk, stichting Ecomodernisme**

Maak einde aan gepruts met zon, wind en kolen

Op YouTube zag ik de nieuwe documentaire van Michael Moore en Jeff Gibbs, waarin ondernemers in de VS oproepen om vooral te investeren in windmolens en zonnepanelen, terwijl ze weten dat als puntje bij paaltje komt, de fossiele brandstoffen het moeten overnemen. Onder de miljoenen kijkers is inmiddels een storm van verontwaardiging ontstaan vanwege deze hypocrisie en door het gegeven dat zon en wind het niet aankunnen. Ook ik was behoorlijk geschokt door de beelden, maar of het zó ernstig is, weet ik niet zeker.

Wat ik wel zeker weet, is dat het kabinet vanwege het Urgenda-vonnis nu maatregelen heeft genomen om de 25% minder CO₂ nu ook echt te gaan halen. Dat blijkt uit een Kamerbrief van vorige week. Hierin staat weliswaar dat kolencentrales eind 2020 minder elektriciteit gaan produceren, maar ook dat de centrales openblijven om de stroomtekorten op te vangen. Dat lijkt op het verhaal van Moore en Gibbs. Ook bij ons moeten bij een tegenvallende productie de kolencentrales het gaan overnemen, terwijl de suggestie is gewekt dat de kolencentrales voorgoed dicht zouden gaan. Niemand kan door de bomen van de Green Deal van EU-commissaris Timmermans

Het kabinet moet de CO₂-uitstoot dit jaar met een kwart terugbrengen. Kolencentrales blijven open, voor het geval we het op zon en wind niet redden, blijkt uit een Kamerbrief. Dat zegt Olguita Oudendijk genoeg. „Als we een klimaatramp willen voorkomen, moeten we als de sodemieter met kernenergie aan de slag gaan.”

of van het Klimaatakkoord van minister Wiebes het bos in 2050 nog zien, wanneer het doel bereikt moet zijn. Als het niet waait of donker is, produceren windmolens of zonnepanelen geen stroom. Dan moet er worden overgeschakeld op gas of steenkool, met als gevolg dat de CO₂-uitstoot amper daalt. Wereldwijd is het aandeel zon- en windenergie daardoor nog maar 3%, en in ons land 4%.

Impulsief

Een andere oorzaak van de hoge CO₂-uitstoot is dat na de kernramp bij Fukushima in 2011 in Japan (met 0 stralingsdoden), een aantal landen impulsief besloot om hun kerncentrales te sluiten. In Japan bouwen ze nu voor 22 gigawatt kolencentrales, terwijl kerncentrales uit staan. Idioot. In Duitsland moesten steenkoolcentrales die kerncentrales overnemen waardoor

de CO₂ amper omlaag ging. Ook de VS zijn direct kerncentrales gaan sluiten, zonder een schoon alternatief.

Het kan ook heel anders. Zweden heeft tussen 1970 en 1990 de stroomproductie verdubbeld. De economie groeide in die periode met 50 procent en de CO₂-uitstoot halveerde. Hoe kan dat? Naast waterkracht, beschikt Zweden over zeven actieve kernreactoren. Een ander voorbeeld is Frankrijk dat 56 kerncentrales bouwde. Daardoor stoot een Fransman gemiddeld 70 procent minder CO₂ uit dan een Amerikaan. En zijn energierekening? Die is twee keer lager

dan in Duitsland. Kernenergie is namelijk niet alleen schoon, maar neemt vele malen minder ruimte in beslag dan zonnepanelen en windturbines en is bovendien goedkoop. In Finland is kernenergie gewoon kosteneffectief.

Goedkoper

En de ontwikkeling van kernenergie wordt steeds goedkoper. In Zuid-Korea bouwen ze centrales voor twee miljard dollar per 1000 megawatt, dankzij gestandaardiseerde ontwerpen. Als de EU dit ook zou omarmen, kunnen de risico's en kosten gigantisch omlaag. Anders dan EU-commissaris Timmermans suggereert, kan kernenergie prima concurreren met wind en zon als de voorwaarden (subsidie en support van de overheid) hetzelfde zijn.

Als we werkelijk een klimaatramp willen voorkomen dan moeten we als de sodemieter de realiteit onder ogen zien en ook met kernenergie aan de slag gaan.

Olguita Oudendijk is voorzitter van de stichting Ecomodernisme

bijlschrift-content
FOTO AMAURY MILLER

door
Kamran Ullah

IN HET VIZIER

Het superweekend

Het is dinsdagavond 11 februari. Carnaval moet nog plaatsvinden. Corona heeft Europa nog niet in haar greep. Om 19:22 uur plopt een mailtje binnen. Ons rooster voor de komende maanden. Maart en april. Een week eerder heb ik mijn voorkeuren opgegeven. Wat fijn. Met alle verzoeken is rekening gehouden; ik hoef niets af te zeggen of te ruilen met collega's.

Maar dan. Het rooster loopt niet tot 30 april, maar tot en met zondag 3 mei. Voor die eerste dagen van de nieuwe maand had ik geen voorkeuren doorgegeven. Ik zie een kruisje onder mijn naam. Werken dus. Weekenddienst. Ik vind dat heerlijk: van vroeg in de ochtend tot laat in de avond met een klein team zo optimaal mogelijk al het nieuws op onze site en in onze apps brengen. Op zondagochtend een goedgevulde nieuwsbrief versturen. En bijdragen aan de maandagkrant met extra veel sportpagina's.

Op 2 en 3 mei mag ik dus weer. Maar is dat niet...

Ik pak snel mijn agenda er bij. Dacht ik het niet. Zaterdag 2 mei: kaartjes voor de kwalificatie van de Dutch GP in Zandvoort. Zondagmiddag 3 mei: om half drie Ajax tegen VVV Venlo. Ik heb een seizoenskaart. Die middag word ik door mijn voetbalmaat in de Johan Cruijff ArenA verwacht. Al sinds vorige zomer mijmeren we opportunistisch dat dit de kampioenswedstrijd moet zijn: „Dus laten we de rest van de middag en avond ook maar vrij houden.”

Zal ik ruilen met een collega? Dan

Naar de redactie? Of naar Max en Ajax?

werk ik wel een weekend later. Aan de andere kant, dit worden geen saaiere dagen. Sterker nog, volop nieuws! Als nieuwschef zit ik dan in het hart van de redactie. In contact met onze mensen in het land. Verslaggevers en camerajournalisten die op pad zijn om ons live op de hoogte te houden in woord en beeld. Kan men de druk op het spoor wel aan? Ontstaat er geen verkeersinfarct in Noord-Holland door al die racefanaten? En onze sportmannen Erik van Haren (Formule 1) en Mike Verweij (Ajax-watcher) houden ons van minuut tot minuut inhoudelijk op de hoogte. We kunnen online knallen.

En dan de maandagkrant. Dat kan een heus bewaarnummer worden. Stel dat Max Verstappen de race wint. Pagina-grote foto. Die verdrukt misschien zelfs wel de voetbalkampioenen van pagina 1.

Een lachende voerpagina, maar een krant met een traan. Het is immers 4 mei, de dag dat we oorlogsslachtoffers herdenken. Een dag later vieren we groots de bevrijding 75 jaar geleden.

Dit kan wel eens een historisch superweekend gaan worden. En dan wordt alles anders. Het coronavirus doemt op. Evenementen worden in hoog tempo uitgesteld of afgeblazen. Geen hossende oranjemenigte op het circuit van Zandvoort. Geen kampioenen in de Eredivisie. Geen voorbereidingen voor Bevrijdingsfestivals. Op 4 mei wordt het stiller dan ooit.

Het blijkt maar weer eens: nieuws laat zich niet plannen. Dus wie weet maken we voor maandag alsnog een bewaarxemplaar.